

3. Het is verboden door bekendmaking in couranten of tijdschriften, door reclamebiljetten, door aanplakking of op welke wijze dan ook lieden uit te noodigen of op te roepen tot deelneming aan robbenjachten, zonder daarbij te wijzen op de strafbaarheid der in artikel 1 genoemde handelingen.

4. Overtredingen van bovenstaande bepalingen worden, in zoverre nog niet verder gaande strafoplegging noodig blijkt, gestraft met hechtenis of met een geldboete van op zijn hoogst 150 Mark.

5. Deze verordening treedt in werking op 15 Augustus 1927.

Dat is heel iets anders dan een premie-uitkeering. Kenschetsend is het, dat deze verordening in de eerste plaats is ondertekend door den Minister van Wetenschap, Kunst en Volksontwikkeling. De instandhouding van de Flora en Fauna is niet alleen van belang voor de wetenschap, maar kan ook alleen op wetenschappelijke grondslagen worden beoefend. Dat is in ons land niet genoeg in het oog gehouden. Voor een deel ligt dat wel aan de groote degelijkheid van ons voormalig Departement van Landbouw (thans Afdeling van Binnenlandsche zaken), dat het landbouwwezen op waarlijk ruim wetenschappelijken grondslag heeft georganiseerd. Maar de wetenschap van den Landbouw is nog weer iets anders dan de wetenschap der Biologie en het ligt ons nog versch in het geheugen, hoe onwetenschappelijk men te werk is gegaan bij het totstandkomen van onze Jachtwet.

Het uitloven van een premie op het doden van zeehonden, of beter nog op het inleveren van pooten van doode zeehonden, berust dan ook in het geheel niet op de resultaten van wetenschappelijk onderzoek. Het komt ons voor, dat het geld voor die premies beter besteed zou zijn, indien het werd gebruikt voor de bevordering van een onderzoek naar het leven en bestaan van de zeer merkwaardige zeehonden, die leven en afwisseling brengen op de zandplaten van onze Zeeuwsche en Zuidhollandsche stroomen en in de Waddenzee.

JAC. P. THIJSSÉ.

Kikkers-Enquête. — Bij het doorlezen van de aflevering over Amphibia en Reptilia in de „Fauna van Nederland” bemerkte ik dat ik tot dusverre verzuimde U de beloofde aantekeningen over *Bufo calamita* en *Rana arvalis* te zenden. Het zijn de volgende:

Bufo calamita Lanz. 25 Mei 1925 eenige knorrende ex. in de Oeverzwaluwenkuil bij Koudum (Fr.). 11 Juni 1925 1 ex. op den dijk langs de Wester Schelde ten Zuiden van Gravenpolder (Zd.-Beveland).

Rana arvalis Nilss. 30 April 1926 bij Kalenberg (Ov.) 2 exemplaren in handen gehad. Alle 3 de kikkersoorten waren er algemeen (met Fr. Haverschmidt). 12 Juli 1927 in de „Harensche Wildernis” bij Haren (Gron.) eindelijk 1 ex. gevangen. Meerdere malen wegspringende ex. aldaar gezien.

Ook verzamelde ik 3 Juni 1926 een Heikikker op „De Braak” te Paterswolde (Dr.), als gemorste prooi uit een Reigersnest. Dit ex. zal ik U toezenden.

Groningen.

G. A. BROUWER.

Niet verwachtende dat van hier geen der vele leden van de N.H.C. (natuurhist. club R. H. B. S.) U eenig bericht over padden en kikkers zou zenden, is nagelaten U te melden dat *Rana esculenta* L., *Bufo vulgaris* Lanz., *Bufo calamita* Lanz., in de onmiddellijke nabijheid der stad te vinden zijn. Eerstgenoemde wel net op de grens van Gelderland, maar toch nog in Utrecht n.l. in sloten bij Heiligersberg, en in 't Treekermeertje. (Hier is veel water in de buurt, waarin ze allicht ook voorkomen.)

Amersfoort.

BOLTEN.

In 't laatste nummer van De Levende Natuur stond een lijstje van U betreffende kikker-enquête. Tot m'n spijt was ik dit al weer vergeten en daarom zal ik trachten dit verzuim te herstellen. Van de zomer op Ameland konden we in 't hôtel Hofker 't doffe geknor hooren van kikkers (eind Juni). 't Waren waarschijnlijk bruine kikvorschen. Midden Augustus vingen we 2 jonge exemplaren (*Rana temporaria*) bij 't kerkhof tusschen Nes en Buren. De groene kikvorsch komt er waarschijnlijk niet voor. Padden hebben we niet opgemerkt, maar er eigenlijk ook niet op gelet. Wat de kikkers en padden bij ons in Friesland en Groningen betreft, zullen we U in 't voorjaar nog wel eens een lijstje sturen.

Sloten (Fr.).

J. DIJKSTRA.